



בש"פ 6092/21 - ציון מעברי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6092/21

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: ציון מעברי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז בלוד בעמ"ת 2085-09-21 שניתנה ביום
2.9.2021 על ידי כב' השופטת מיכל ברנט

בשם המבקש: עו"ד עדי לבוק שובי

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופטת מיכל ברנט) בעמ"ת 2085-09-21 מיום 2.9.2021, במסגרתה קיבל בית המשפט את ערר המשיבה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט דרור קלייטמן) במ"ת 1610-09-21 מיום 1.9.2021, והורה על הותרת המבקש במעצר עד החלטה אחרת, לאחר קבלת דו"ח היתכנות ביחס למעברו למעצר באיזוק אלקטרוני. יצוין כי לעניין זה אף נקבע דיון ליום 12.9.2021 לפני בית המשפט השלום.

לאחר עיון בבקשת רשות הערר על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתנה במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינים הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 1991/21 ראובן נ' מדינת ישראל (25.3.2021)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערר (רע"פ 8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 11-12 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' עמוד 1



מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012)). הבקשה דנן אינה מגלה שאלות עקרוניות אשר חורגות מעניינו הפרטי של המבקש, והחלטת בתי המשפט קמא כי הדיון בשחרור לחלופת מעצר יידחה במספר ימים עד לקבלת חוות דעת לעניין היתכנות המעצר באיזוק אלקטרוני היא החלטה סבירה, שאינה יוצרת אי-צדק חמור או עיוות דין, בוודאי אם מביאים בחשבון את חומרת המעשים המיוחסים למבקש, והמסוכנות הרבה הנלמדת מהם.

נוכח האמור, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, כ"ט באלול התשפ"א (6.9.2021).

ש ו פ ט
